

TUYÊN TRUYỀN BÀI DỰ THI
CUỘC THI VIẾT VỀ ĐIỂN HÌNH TIÊN TIẾN NGƯỜI TỐT VIỆC TỐT

ĐIỂM TỰA CỦA NHIỀU TRẺ BỊ BỎ RƠI

(bài viết được đăng trong tập XXV Những bông hoa đẹp Thủ đô)

Tác giả: Nguyễn Hương – Minh Thân

Chùa cổ Trăm Gian - một di tích lịch sử, một thắng cảnh đẹp của huyện Chương Mỹ còn được biết đến là một mái ấm tình thương của nhiều trẻ em không nơi nương tựa, là điểm khám chữa bệnh nhân đạo miễn phí cho nhiều người bệnh có hoàn cảnh khó khăn và có một ni sư đã hiểu sâu sắc lời Phật dạy, luôn muốn làm từ thiện giúp đỡ những hoàn cảnh khó khăn, bất hạnh. Đó là Ni sư Thích Đàm Khoa. Ni sư Thích Đàm Khoa.

Đã hơn 40 năm gắn bó với của Phật tại ngôi chùa Trăm Gian xã Tiên Phương, ni sư Thích Đàm Khoa luôn tận tâm với công tác phật sự và cả các hoạt động xã hội với vai trò là Ủy viên Hội đồng trị sự Trung ương Giáo hội Phật giáo Việt Nam, Phó Trưởng ban Kinh tế tài chính Giáo hội Phật giáo Việt Nam thành phố Hà Nội, Phó Trưởng ban Trị sự Giáo hội Phật giáo Việt Nam huyện Chương Mỹ, đại biểu Hội đồng nhân dân huyện Chương Mỹ và đại biểu Hội đồng nhân dân thành phố Hà Nội khóa XVI, nhiệm kỳ 2016 - 2021.

Nhưng dù bận rộn đến đâu, ni sư Thích Đàm Khoa hay mọi người vẫn gọi với cái tên kính trọng nhưng gần gũi là thầy Khoa, vẫn luôn dành thời gian để làm từ thiện, giúp đỡ những hoàn cảnh khó khăn, dành thời gian chăm sóc, dạy dỗ những đứa trẻ bị bỏ rơi không nơi nương tựa đang được nuôi dưỡng tại chùa. Chùa Trăm Gian trở thành tổ ấm của những đứa trẻ bị bỏ rơi từ năm 2002, khi thầy Khoa cư mang, nuôi dưỡng một bé bị bỏ rơi ở cổng chùa. Từ đó đến nay, thầy Khoa đã trở thành người mẹ, người cha của 14 đứa trẻ. Chúng đều bị bỏ rơi từ lúc lọt lòng và được thầy đưa về chùa nuôi dưỡng. Có em giờ đã học lớp 10, Có bé mới đi nhà trẻ. Cũng tại chùa Trăm Gian, từ năm 1995, ni sư Thích Đàm Khoa đã tổ chức các buổi khám chữa bệnh từ thiện cho các bệnh nhân nghèo ở Tiên Phương và khu vực lân cận, với sự tham gia cộng tác của hàng chục giáo sư, bác sĩ có lòng hảo tâm, mong hành thiện ở những bệnh viện lớn của Hà Nội. Cứ thứ 7, chủ nhật hàng tuần, nhà chùa lại tổ chức khám chữa bệnh miễn phí. Chương trình này đã duy trì được hơn 20 năm.

Hàng năm, cứ vào những dịp lễ tết, nhất là dịp tết Nguyên đán cổ truyền của dân tộc, dù bận rộn đến đâu thầy Khoa vẫn không quên sắp xếp đi cùng với Hội Chữ thập đỏ huyện Chương Mỹ đi thăm và tặng quà cho các hộ nghèo ở các xã trong huyện với mong muốn mang xuân ấm đến với người nghèo, để mọi người, mọi nhà đều được vui tết, đón xuân. Thường mỗi dịp đón tết, thầy Khoa đều tặng từ 40 đến 50 suất quà cho người nghèo. Ngoài các dịp lễ tết, hẳn biết có gia đình nào hoàn cảnh thương tâm, khó khăn, không chỉ trên địa bàn của xã Tiên Phương, của huyện Chương Mỹ, mà ở bất kỳ nơi nào thầy đến, thầy đều giúp đỡ. Đợt mưa lớn hồi tháng 10 năm 2017 gây ngập úng nặng cho nhân dân. Vừa nghe tin, thầy Khoa đã cùng với Ban trị sự Giáo hội Phật giáo Việt Nam huyện Chương Mỹ đến thăm, tặng quà và 5 tấn gạo cho nhân dân vùng lũ. Ngoài hỗ trợ về tiền, gạo thường xuyên, thầy Khoa đã hỗ trợ xây dựng 3 ngôi nhà tình nghĩa và tặng 4 con bò sinh sản cho các hộ nghèo trong huyện.

Bà Tổng Thị Quý - Chủ tịch Hội Chữ thập đỏ xã Tiên Phương cho biết: Trên địa bàn xã có rất nhiều hoàn cảnh khó khăn. Thầy Khoa đã luôn đồng hành cùng với Hội Chữ thập đỏ xã trong các hoạt động hỗ trợ, giúp đỡ họ. Một số trường hợp có hoàn cảnh đặc biệt khó khăn đã được thầy hỗ trợ về tiền và gạo nhiều lần như trường hợp của gia đình chị Nguyễn Thị Sáu ở thôn Sơn Đồng, bác Tổng Quang Hội ở thôn Tiên Lữ... Bất cứ lúc nào, Hội Chữ thập đỏ xã Tiên Phương đến trao đổi với thầy về đối tượng cần giúp đỡ, thầy Khoa đều sẵn sàng và nhiệt tình giúp.

Từ một sinh linh bé nhỏ tại cổng chùa...

Một buổi sáng mùa hè năm 2001, đang quét sân chùa, bỗng thấy Khoa nghe thấy tiếng khóc oe oe của trẻ sơ sinh. Lăn theo tiếng khóc, thầy Khoa tìm thấy một bọc nhỏ đặt tại cổng chùa, mở ra mới biết đó là một đứa trẻ mới lọt lòng mẹ, người tím tái. Không cầm được lòng, thầy bế sinh linh bé nhỏ ấy về, ủ ấm cho nó, rồi tắt bật vào xã hỏi xem có ai đang cho con bú để nhờ sữa. Không có ai, thầy Khoa đành phải mua sữa về, mớm từng thìa sữa nhỏ cho đứa bé.

Bé đầu tiên được thầy đặt tên là Nguyễn Thị Thu Hà. Thay tã, bón từng thìa sữa, thức đêm thức hôm cùng giấc ngủ của con trẻ, đó lại trở thành niềm hạnh phúc của những người có tấm lòng nhân ái như thầy Khoa. Nhưng, do nuôi cháu bằng sữa ngoài, lại chưa có kinh nghiệm nên cháu Hà ốm yếu liên tục. Có một lần, khi cháu đã được 5 tháng, cháu không chịu ăn uống gì và quấy khóc. Thầy Khoa không biết lý do vì sao. “Tôi nghĩ cháu chỉ quấy khóc bình thường”, thầy nói: “Nhưng rồi, càng dần càng thấy cháu nóng, sốt cao. Lúc đó cũng phải 9h tối, tôi một mình bế cháu lên bệnh xá và được các bác sĩ cho biết cháu bị sốt virus. Ngay đêm đó, cháu được đưa lên

Bệnh viện Nhi Trung Lương. Thật may là còn kịp chứ để ngày hôm sau thì không biết thế nào...”. Bây giờ bé Hà đã khôn lớn, thành một thiếu nữ trưởng thành.

Bé út của “đại gia đình” chùa Trăm Gian là bé Nguyễn Trung Thành mới được chưa đầy 5 tháng tuổi. Khi tôi đến, bé đang cuộn tròn, ngủ ngon lành trên đôi tay của thầy Khoa. Đợt giáp tết, trời lạnh, cháu Thành bị viêm phế quản, ho liên tục. Đúng mừng 2 tết, thầy lại một mình đưa cháu đi Bệnh viện Nhi Trung ương khám và lấy thuốc. “Gắn bó với những đứa trẻ, cái ăn cái ngủ của nó là niềm vui của mình. Nó ốm, mình cũng không thể ngồi yên được”. - Thầy Khoa chia sẻ

Dưới sân chùa, bốn, năm đứa trẻ đang riu rít như bầy chim non, chơi đùa quanh những gốc cau. Từ năm 2001 đến nay, thầy Khoa đã nhận nuôi hàng chục trẻ mồ côi. Đứa thì người ta bỏ ngay cổng chùa, đứa thì thấy xin tại trạm xá, có đứa thấy nhặt được ngay lề đường... Mỗi bé một hoàn cảnh nhưng bé nào thầy cũng yêu và lo lắng như con, như cháu.

... Đến tổ ấm chùa Trăm Gian

Chùa Trăm Gian sẽ trở thành tổ ấm cho những đứa trẻ mồ côi, bất hạnh, đó chính là suy nghĩ của sư thầy Thích Đàm Khoa. “Nhận các cháu bé về chùa nuôi dưỡng, tôi dạy chúng coi nhau như anh em trong gia đình, tạo thành một tổ ấm chứ không muốn xa các cháu”. Chính vì vậy, những người có ý định nhận con nuôi, thầy Khoa đều tìm hiểu kỹ rồi mới quyết định. Bởi đã có cháu bé được nhận về nuôi nhưng rồi người ta bỏ mặc cháu, thầy Khoa lại đón cháu về.

Những đứa đầu tiên, thầy Khoa phải gửi vào các gia đình trong xã làm con nuôi để làm giấy khai sinh. Sau này, biết được mục đích tốt đẹp của thầy Khoa, chính quyền xã đã tạo điều kiện, thầy căn cứ vào ngày rụng rốn mà định ngày sinh cho chúng. Có những đứa vừa lọt lòng mẹ chưa đầy 4 tiếng, chưa cả được tắm gội nhưng qua bàn tay chăm sóc cẩn thận của thầy Khoa đã lớn lên từng ngày.

Những ngày đầu nhận nuôi các cháu, đứa ốm, đứa sốt, quấy khóc. Nhiều cháu, do yếu quá, thầy phải gửi nhờ các cháu tại Hà Nội gần các bệnh viện chăm sóc cho khỏe mạnh, cứng cáp rồi thầy lại đón về. Sau này, khi kinh nghiệm nuôi dạy con trẻ đã tích lũy được nhiều, thầy Khoa mua sẵn một tủ thuốc phòng khi lũ trẻ hắt hơi, sổ mũi. Nhưng cũng không phải là không có câu chuyện đáng tiếc xảy ra. Đó là chuyện về bé Nguyễn Như Ý. Bé Như Ý được thấy nhặt được ngay lề đường, cân nặng chưa đến 2kg vẫn còn đỏ hồng. Thầy mang Như Ý về chùa nuôi dưỡng, bé lớn lên từng ngày. Nhưng rồi, khi Như Ý được 6 tháng tuổi, bệnh sốt xuất huyết đã cướp đi tính mạng

của bé... Câu chuyện đau buồn mà đến giờ, khi nhắc lại, thầy Khoa vẫn không cảm được nước mắt.

Khi được hỏi chuyện nhận nuôi trẻ mồ côi, sư thầy Thích Đàm Khoa chỉ nở một nụ cười thân thiện: “Làm việc thiện giúp đời, có gì mà kể đâu cô...”. Nuôi dạy các cháu khôn lớn, nên người, tránh khỏi lối đi của bố mẹ chúng là điều thầy Khoa luôn mong mỏi. Chính vì vậy, ngay từ khi các cháu tập nói, đi mẫu giáo, thầy Khoa đều dạy điều hay, lẽ phải. Khi ăn cơm, các cháu đồng thanh: “Bạch thầy, con ăn cơm ạ”. Khi đi mẫu giáo, các cháu lại cất tiếng chào to: "Bạch thầy, con đi học ạ". Hiện nay, tuy cuộc sống còn nhiều thiếu thốn, nhưng thầy Khoa vẫn cố gắng tạo mọi điều kiện cho các cháu ăn ngủ, học hành đầy đủ.

Không thể kể được số tiền là bao nhiêu mà thầy Khoa đã dành cho công việc từ thiện, chỉ biết thời gian đã mấy chục năm, rất nhiều hoàn cảnh khó khăn đã được giúp đỡ, rất nhiều bệnh nhân nghèo đã được khám, chữa bệnh miễn phí, nhiều em bé bị bỏ rơi đã được thầy cư mang, nuôi dưỡng, lớn lên khỏe mạnh tại chùa Trăm Gian. Vẫn biết người tu hành luôn từ tâm, hành thiện nhưng để dành nhiều thời gian và tâm sức cho công việc từ thiện, giúp đỡ những mảnh đời bất hạnh, khó khăn, nghèo túng trong cuộc sống như thầy Khoa thì thật đáng trân trọng. Ghi nhận tấm lòng từ tâm thơm thảo của một người tu hành chân chính, Ủy ban nhân dân thành phố Hà Nội đã trao tặng ni sư Thích Đàm Khoa danh hiệu Người tốt, việc tốt năm 2018.